

SANDNES KOMMUNE

Norges vassdrags- og energidirektorat - NVE
Postboks 5091 Majorstuen
0301 OSLO

Sandnes, 08.10.19

Deres ref: 201707968
Saksbehandler: Gorm Lybeck Kjernli

Vår ref: 13/07109-198
Arkivkode: ---

Vardafjellet vindkraftverk - klage på vedtak

Vardafjell vindkraftverk – klage på vedtak i forbindelse med tildelt konsesjon, påfølgende godkjenning av MTA-plan og endringer av denne.

Formannskapet i Sandnes diskuterte oppfølging av Vardafjell vindkraftverk i sitt møte 30. september 2019. Den enstemmige konklusjonen var:

Formannskapet gir rådmannen fullmakt til å følge opp saken med tanke på ankemuligheter m. v.

Sandnes kommune har jobbet videre med saken og mener at det foreligger brudd på:

- Forvaltningsloven ift. hvem som har vært ansett som berørte parter
- Energiloven med forskrift ift. hvem som skal sende dokumenter ut på høring og informere berørte om vedtak
- Naturmangfoldloven ift. kunnskapsgrunnlaget og vurderinger av dette
- Støyretningslinjen ift. håndtering av denne
- KU-forskriften ift. begrunnelse og vurdering av samfunnsnytte.

Videre mener kommune at konsesjonsvilkårene for Vardafjell vindkraftverk må endres. De må sikre oppfølging av støyretningslinjen og grenseverdiene for skyggekast i planleggings- og driftsfasen, samt fjerning av anlegg og tilbakeføring av terreng når driften opphører.

I det følgende vil disse punktene utdypes nærmere.

Sandnes kommune konstaterer at klagefristen er utløpt. Gitt omfanget og konsekvensene av det vi påpeker ber vi likevel om at klagen behandles.

Sandnes kommune viser til tidligere korrespondanse om den pågående utbyggingen av vindkraft på Vardafjell. Det vises til [brev fra kommunen](#) av 17.06.19, møtet av 15.08.19 og [referat fra møtet](#) og svar på kommunens brev fra NVE 11.09.19. Kommunelegen i Sandnes har i etterkant av dette sendt et [eget brev](#) til NVE, datert 18.09.19.

Oppsummering

Kommunen mener at mangelfull medvirkning, feil i gjennomføring av høringer og varslinger om vedtak, feil lovforståelser og at det er lagt til grunn helt feil forståelse av støyretningslinjen, i sum har medført så omfattenderede saksbehandlingsfeil at det i vesentlig grad har virket bestemmende på innholdet i vedtakene

som er fattet. Det henvises til §§ 16, 17 og 27 i forvaltningsloven. Vi mener at omfanget av saksbehandlingsfeil gjør at vedtakene i saken må gjennomgås, og ikke kan anses gyldige etter §41 i forvaltningsloven. For kommunens begrunnelse se nedenfor, samt vedlegg 1 Støy, skyggekast og folkehelse, og brev fra kommuneoverlegen datert 18.09.19.

Kommunen påklager følgende vedtak i saken og krever at disse oppheves pga. saksbehandlingsfeil:

- Konsesjonsvedtak av 23.03.17 og oppdatering 05.04.18
- MTA-plan godkjent 15.02.18
- Endring av MTA-plan godkjent 26.11.18

Kommunen ber om at klagen gis oppsettende virkning etter forvaltningslovens § 42.

Kommunen ber også om at det blir foretatt en overordnet vurdering av om man ved tildeling av konsesjon til Vardafjell Vindkraftverk, har overskredet grensene for hva som er NVEs mandat for tildeling av vindkraftkonsesjoner, slik at utbygging av vindkraftverket ikke er forsvarlig og må stanses.

Dersom klagen ikke tas til følge i sin helhet, ber kommunen NVE legge til grunn de faglige innspillene i denne klagen i den videre behandlingen av saken.

Brudd på forvaltningsloven, energiloven, naturmangfoldloven, støyretningslinjen og KU-forskriften

Forvaltningsloven

Det viser seg nå at NVE og utbygger, i saken for Vardafjell Vindkraftverk, har valgt å legge seg på et for lavt antall private høringsparter. Det fullstendige omfanget av dette er kommunen gjort kjent med i senere tid, og det har derfor ikke vært tema i vår dialog med NVE tidligere. Utvalgskriteriet til NVE er, slik vi forstår det, grunneiere og dem som utbygger vurderer at kan få støy over worst-case. Så vidt vi er informert er det de samme personene som er varslet ved konsesjonssøknad som ved høring av miljø-, transport- og anleggsplan (MTA-plan), og det er snakk om 8 enkeltpersoner i tillegg til 6 grunneiere. Kommunen går ut fra at NVE har vurdert at det kun er boligene og/eller eiendommene til disse personene, som vil bli spesielt berørt av synlighet, støy, skyggekast, lysmerking for luftfart, reduksjon av eiendomspriser og konsekvenser for folkehelse. De nevnte hensynene er hentet fra rapporten «Nabovirkninger» - en temarapport som ble laget ifm. arbeidet med Nasjonal ramme for vindkraft.

Ny og eldre kunnskap understreker at antall berørte parter, knyttet til NVE sin behandling av Vardafjell Vindkraftverk, har vært definert feil og ut fra et altfor snevert grunnlag. Støy alene er ikke nok til å definere hvem som er berørt part. Det er utenfor enhver tvil at antall private parter, som er hørt og varslet om vedtak hittil, har vært så lavt (14 stykk) at det må anses som brudd på [forvaltningslovens §§ 16, 17 og 27](#) i hele NVE sin behandling av saken. I tillegg er ikke samtlige 14 privatpersoner blitt hørt ifm. endringer, og de har heller ikke alle fått tilsendt samtlige hoved- og endringsvedtak. Det er også folk som har blitt varslet av utbygger om mulighet for ekspropriasjon, og som dermed bør anses å være en berørt part, men som siden ikke har hørt noe mer fra verken utbygger eller NVE. Det er etter kommunens vurdering (jf. Vedlegg 1) godt over 130 personer som er fratatt sin rett til høring, medvirkning og klage.

Ut fra vår gjennomgang av nabovirkninger knyttet til synlighet, støy, skyggekast og lysmerking for luftfart, og hvordan dette igjen kan påvirke folkehelsen negativt, så mener kommunen at det er riktig å definere alle bolig- og hytteeiere innenfor 1,5 km fra en turbin som direkte berørte parter. Det vil i dag for Vardafjell Vindkraftverk innebære en økning i private direkte berørte parter fra 14 til 131, om en kun legger til grunn fastboende over 18 år. Det blir noen flere om en også skal ta med hytteeiere og ikke fastboende grunneiere. Dersom man i tillegg skal ta hensyn til de som kan få sin boligverdi redusert, vil avstanden bli 2- 3 km, jf. rapport nabovirkninger ifb. med nasjonal ramme for vindkraft.

Videre mener kommunen at også organisasjoner innen f.eks. natur- og friluftsliv må anses å være berørte parter i hele sakens gang, når et så viktig og bynært natur- og friluftsområde skal bygges ned.

Vi vil vise til [Veileder for kommunal behandling av små vindkraftanlegg](#), utarbeidet av OED og KMD i 2015. I kapittel 2.5.1 skrives det:

2.5.1 Medvirkning

Der det er nødvendig med planavklaringer, skal det legges til rette for medvirkning fra berørte myndigheter og interessenter. Dette vil sikre et best mulig kunnskapsgrunnlag og en god beslutningsprosess. Kravene til medvirkning og kunnskapsgrunnlag bør i utgangspunktet ikke være dårligere enn for tiltak som krever konsesjonsbehandling. Dette vil særlig gjelde ved antatt konfliktfylte tiltak og tiltak med flere turbiner (2-5 turbiner). Det vises til Veileder om medvirkning i planlegging (Kommunal- og moderniseringsdepartementet H-2302B).

Følgene av at en som ledd i saksforberedelsene i urimelig grad har snevret inn hvem som har blitt hørt har medført at det her foreligger et brudd på undersøkelsesprinsippet/ utredningsprinsippet, jf forvaltningsloven § 17. En har ikke benyttet seg av den muligheten en har hatt til å klargjøre faktum i saken. Det må stilles strenge krav til klarlegging av de faktiske forhold og vurdering av de relevante interesser og hensyn i saker som gjelder så omfattende og særlig byrdefulle inngrep ovenfor enkelt borgere. Ut fra sakens art har saksbehandlingen åpenbart ikke vært forsvarlig i dette tilfelle.

Energiloven med forskrift

Iht. saksbehandlingsreglene i [energiloven](#) er det NVE som skal sende saker på høring og varsle berørte parter om fatta vedtak. I lovens § 2-1 heter det bl.a.: *Offentlige organer og andre som tiltaket direkte gjelder, skal få søknaden tilsendt til uttalelse.* Siden det er NVE som skal sende søknaden på høring er det også NVE som har ansvar for å lage en varslingsliste over privatpersoner, interesseorganisasjoner og offentlige organer som skal varsles. Videre står det i samme paragraf: *Utleggelse kan unnlates når det finnes ubetenkelig.* I forarbeidene til Ot.prp. nr.43 (1989-90) heter det at adgang til å unnlate kunngjøring og høring gjelder for de tilfeller, der det ikke skal gjennomføres nye inngrep av vesentlig betydning. Hensynet til allmenne interesser skal være helt sentralt i spørsmål om høring.

I formålsparagrafen § 1-2 til energilovforskriften står det: *Forskriften skal sikre at produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi foregår på en samfunnsmessig rasjonell måte, herunder skal det tas hensyn til allmenne og private interesser som blir berørt.*

Videre står det i § 2-2. Tildeling av konsesjon: *Tildeling av konsesjoner etter energiloven skal skje på grunnlag av objektive, transparente og ikke-diskriminerende kriterier.*

Ut ifra et fåtall varsla private parter i saken for Vardafjell mener kommunen at intensjonene i energilov med forskrift ikke er fulgt opp korrekt av NVE, ved konsesjonsbehandling eller ved behandling av detaljplan og MTA-plan. Videre er lovverket ikke fulgt opp korrekt når NVE har behandlet endringssøknader og fattet nye vedtak i saken, som delvis eller helt erstatter eller utfyller tidligere vedtak. Summen av tillatte endringer gir en så vesentlig endring av utbyggingen ift. opprinnelig søknad, at det blir feil av NVE å kategorisere endringene som så ubetydelige at det kun er kommunen som skal varsles om dem. Dette går ut over rettssikkerheten til både enkeltpersoner og et helt lokalsamfunn.

Kommunen er heller ikke hørt formelt riktig ifm. endringssøknadene, og har til dels fått alt for korte frister til å kunne gå grundig inn i dem. Dette burde vi ikke godta. Vi har imidlertid forutsatt at NVE forholdt seg korrekt til lovverk, inklusiv støyretningslinjen, slik saksbehandlere har gitt inntrykk av når vi har diskutert støy og folkehelse i møter med dem.

Ved siste endring fikk kommunen seks virkedager til å uttale seg. «Høringen» ble sendt på e-post fra utbygger og ikke NVE, og e-posten gikk til en saksbehandler og ikke kommunens postmottak. Vi svarte to timer inn i den sjuende virkedagen (rett før kl. 10:00). Da hadde NVE allerede fattet sitt vedtak, uten å etterspørre kommunens uttalelse eller mening om endringen.

Vi finner det betenkelig at NVE, ut fra vår kunnskap i flere vindkraftsaker, har etablert en aksept for å unnlate å varsle alle berørte parter. Det skaper etter høringer et inntrykk av en samfunnsaksept overfor kommune, media, lokalpolitikere og andre høringsparter, som ikke nødvendigvis gjenspeiler virkeligheten. Det fratar dessuten privatpersoner og andre deres rettmessige rett til medvirkning og klage, og sikrer ikke at vesentlige samfunnsinteresser blir ivaretatt.

Naturmangfoldloven

Det er oss bekjent ikke gjort andre vurderinger ift. naturmangfoldloven enn rapporten om hubro, etter at MTA-planen ble vedtatt. Men det er gitt flere endringstillatelser for utbyggingen. Det å ikke høre

naturorganisasjoner i alle deler av saksbehandlingen, inklusiv ved endringer, medfører at en ikke innhenter ny kunnskap om naturverdier og -kartlegginger. F.eks. er kunnskapen om at turbiner tar store mengder insekter rimelig ny, samtidig som insekter ikke har vært vurdert for Vardafjell Vindkraftverk. En får heller ikke en ekstern faglig vurdering av om f.eks. kortere avstand til bakken fra turbinbladene, endring av plassering av turbiner eller lyssetting kan påvirke det biologiske mangfoldet. Ofte vil også lokalbefolkningen rundt et naturområde ha verdifull kunnskap, som kan innhentes ved å inkludere dem i høringer av endringer. NVE må sørge for at naturmangfoldloven følges i den videre saksbehandlingen, og at manglende kunnskapsgrunnlag om f.eks. [insekter](#) og flaggermus repareres før nye vedtak fattes.

Håndheving av støyretningslinjen

I [veilederen](#) til [støyretningslinjen](#) kapittel 7.8.1 Generelt om vindturbiner og støy, står det bl.a.:

Støyvirkninger skal alltid vurderes før etablering av et vindkraftverk.

I kapittel 7.8.5 Beregninger av støy fra vindturbiner, si samme veileder, står det:

På grunn av alle faktorene som påvirker støyutbredelse fra vindturbiner, kan beregning av støyvirkninger være utfordrende. Dette gjelder spesielt i terreng med store høydeforskjeller, mye reflekterende terrengformasjoner og ved værforhold som kan gi rim/is på vinger. Ulike turbinvinger kan også gi forskjellig støyvirkninger, spesielt i noe avstand fra turbinene, fordi lydeffekten fordeles ulikt over oktavbåndene. Det bør på dette grunnlag alltid legges inn sikkerhetsmarginer ved beregning av støy fra vindkraftverk, spesielt ved komplekst terreng, og der dominerende vindretning i stor grad føres mot støyfølsom bebyggelse.

Begge disse tingene gjelder for topografien på og rundt Vardafjell og for tilgrensende boligbebyggelse, og bør sørge for at en legger til grunn et føre-var-prinsipp i vurderingen av utbyggingsløsninger.

Videre står det i samme avsnitt:

Vindturbiner bør ikke planlegges plassert slik at støynivået ved støyfølsom bebyggelse overstiger grenseverdien. Dette kan tilsvare avstander opp mot 800 til 1000 meter, men hvis berørt bebyggelse ikke ligger i dominerende vindretninger kan dette ha betydning for avstanden.

I kapittel 7.8.6 Avbøtende tiltak, står det:

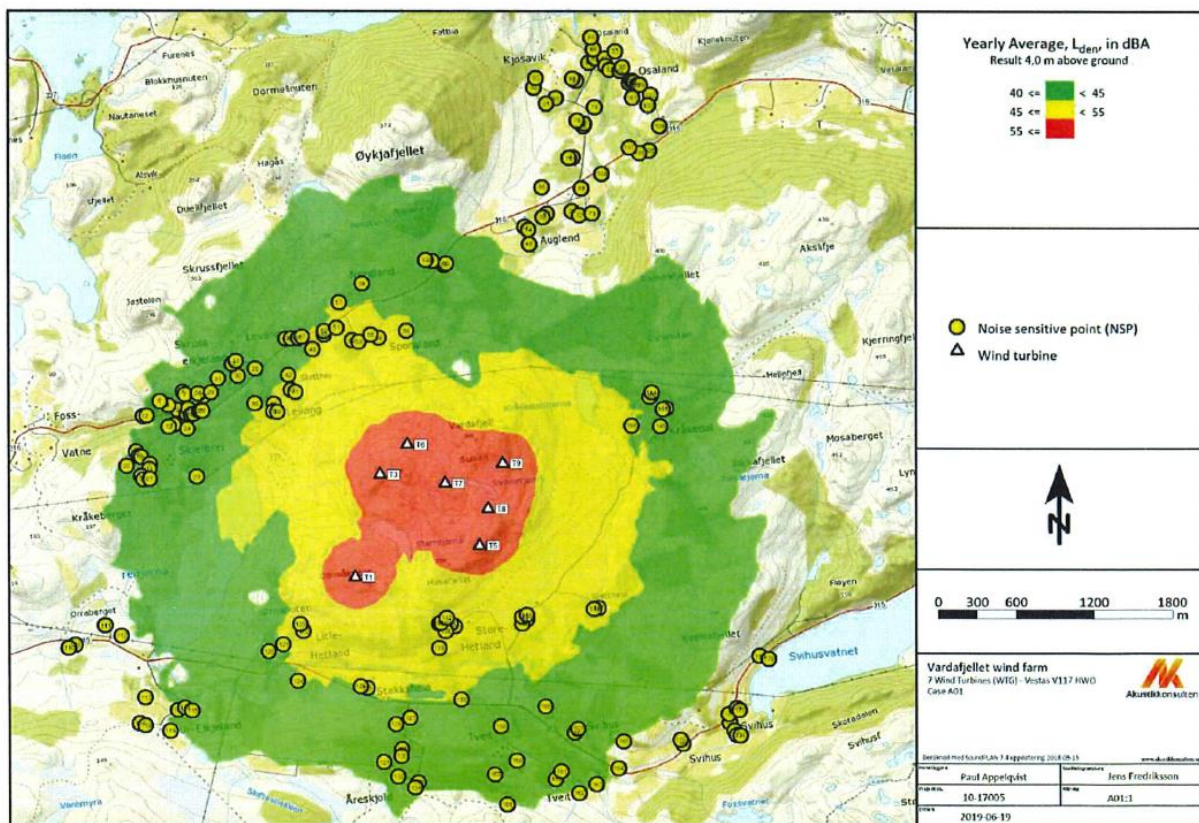
Vindkraftverk bør plasseres slik at støy ikke gir vesentlige virkninger for omkringliggende bebyggelse. Når et vindkraftverk først er etablert er det utfordrende å redusere støy fra tiltaket uten at dette medfører betydelige kostnader. Flytting av turbiner er vanligvis uaktuelt. Drift av vindturbiner i støymodus eller periodevis stans av driften kan redusere støyvirkninger, men dette kan gi store produksjonstap. Etterisolering av berørt bebyggelse, utskifting av vinduer, skjerming av uteplasser med mere kan redusere støyvirkninger for berørt bebyggelse, men effekten av slike tiltak vurderes i mange tilfeller å ha begrenset virkning.

Det forutsettes her at NVE kun godkjenner anlegg som overholder støyretningslinjen på søknadstidspunktet, og ved eventuelle senere endringer. At NVE har tillatt utbygger omfattende brudd på støyretningslinjen er svært kritikkverdig. Det er en alvorlig forsømmelse av det ansvaret NVE har ift. å ivareta hensynet til folkehelse, fremfor utbyggers økonomiske interesser, i et område med svært mange berørte boliger og innbyggere. Innbyggere skal verken utsettes for eller forventes å tåle mer miljøbelastninger enn det støyretningslinjen og folkehelseloven åpner for.

Kommunen ber NVE om å sikre nødvendig avstand mellom bolig/er og turbin/er iht. føringene i støyretningslinjen. Det åpnes ikke noe sted i retningslinjen for at en kan planlegge et helt vindkraftverk basert på kjøring i redusert modus og/eller tidvis stans av turbiner, for å overholde støyretningslinjen. Dette er løsninger som kun skal gjelde i unntakstilfeller og for enkeltturbiner, og ikke noe en bevisst skal planlegge for.

Videre står det i kapittel 7.8.7 Avbøtende tiltak:

Ved beregning av støyvirkninger som baseres på støyreducerende teknologi skal det alltid oppgis hvor mye tiltaket reduserer vindturbinens kildestøy ved forskjellige vindforhold og om levetid på teknologien.

Figur 1: Støysonekart ved A01 "worst case" 4,0m:

Dette er støykartet for «worst case» i den siste endringssøknaden for nye turbiner, etter at opprinnelig turbinleverandør Senvion gikk konkurs. Søknaden er på «kvalitetssikring» hos NVE. Det er derfor ikke nødvendigvis dette som blir den endelige endringssøknaden. Men det er helt uholdbart at utbygger bevisst planlegger for å få aksept for brudd på støyretningslinjen, med så mange boliger innenfor gul støysone, som det her legges opp til.

KU-forskriften

Bakgrunnen for å gi konsesjon til utbyggingen av vindkraftverket, var NVE sin vurdering av at samfunnsnyttene ved utbyggingen var større enn ulempene. Vardafjell ligger ikke i et område med energiunderskudd, snarere det motsatte.

Kommunen mener det ikke foreligger tilfredsstillende faglig begrunnelse for hvordan samfunnsnyttene, ved produksjon av fornybar energi, samt inntjening til utbygger og grunneiere, er vurdert opp mot hensynene til folkehelse for en så stor andel berørte naboer. Sett i forhold til størrelsen er vindkraftverket på Vardafjell uten tvil det vindkraftverket i landet, som har størst belastning fra støy ift. antall berørte innbyggere per installert megawatt. Vi mener valgt utbyggingsløsning ikke kan forsvares ut fra støyretningslinjen, forurensningsloven og folkehelseloven.

I tillegg mener Sandnes kommune at hensynet til landskapsvirkning – nær og fjern, naturmangfold og friluftsliv i et svært populært og bynært turmål, er vesentlig tilsidesatt. Kommunen kan ikke se at NVE har mandat til å godkjenne en slik vektning av disse viktige samfunnsnyttene.

Antall berørte vindkraftnaboer per installert MW

				Tot Berørte boliger / hytter		Antall Berørte / MW	
Kraftverk	Kommune	Eier	Total Effekt MTA el. KS (MW)	Innen gul sone	Totalt gul & grønn sone	Innen gul sone	Totalt gul & grønn sone
Bremangerlandet	Bremanger	Vestavind Kraft	80	5	14	0.06	0.18
Brungfjellet	Melhus	Trønder Energi	150	2	11	0.01	0.07
Eggjafjellet/Åsfjellet	Selbu	E.ON	200	1	15	0.01	0.08
Faurefjellet	Bjerkreim	Hybridtech	60	1	11	0.02	0.18
Helligvær	Bodø	Zephyr	19.8	0	10	0.00	0.51
Holmafjellet	Bjerkreim	Zephyr	80	20		0.25	
Hovatn Aust	Bygland	Hybridtech/Nordisk	130	2	23	0.02	0.18
Mosjøen	Vefsn & Grane	Fred Olsen	315	7	79	0.02	0.25
Nevlandsheia	Gjesdal	Zephyr	16.1	5	18	0.31	1.12
Roan	Roan	Fosen Vind DA	255.6	48	188	0.19	0.74
Sikvalandskula	Gjesdal	Lyse Produksjon	51	9	29	0.18	0.57
Skurveknuten	Gjesdal	ASKO	10	3	10	0.30	1.00
Skveneheii	Åseral	Hybridtech	120	6	26	0.05	0.22
Songkjølen & Engerfjell	Nord-Odal	EON	155	3	96	0.02	0.62
Stokkfjellet	Selbu	Trønder Energi	100	8	20	0.08	0.20
Storheia	Åfjord / Bjugn	Fosen Vind DA	288	30		0.10	
Tonstad	Flekkefjord	Havgul	192	26	61	0.14	0.32
Vardafjellet MTA	Sandnes	HybridTech	24.15	15	74	0.62	3.06

Tabellen er hentet fra kommunens uttalelse til MTA-planen, datert 17.01.18.

Hjemmet er rammen rundt folks liv. Bokvaliteten og livskvalitet for et svært stort antall mennesker blir vesentlig redusert gjennom de tillatelsene som er gitt. Langtidsvirkninger på helse fra støyplager fra så store vindturbiner, som skal monteres på Vardafjell, er en svært bekymringsverdig faktor. Ikke minst når stadig nye bekymringsverdige forhold på dette området avdekkes internasjonalt (se vedlegg 1). Tillatelser er gitt uten å dokumentere at det foreligger svært tungtveiende faglige og samfunnsmessige fordeler, som forsvaret en slik inngripen i så mange menneskers liv og eiendommer.

Rogaland fylkeskommune har gjort en [grundig gjennomgang](#) av hvordan NVE har håndtert forskrift om konsekvensutredninger og EU-regelverk om konsekvensutredning, i vindkraftsaker i Rogaland, datert 11.09.19. Gjennomgangen viser at den praksis NVE (og OED) følger i konsesjonsbehandlingen og den tilhørende KU-prosessen, på flere punkter er tvilsom i forhold til gjeldende regelverk. Vi mener at dette også er årsaken til at det mangler grundige faglige begrunnelser, som synliggjør ulike samfunnsverdier, vektingen av disse og en grundig begrunnelse for hvordan NVE og OED har kunnet gi de tillatelsene som er gitt ifm. Vardafjell Vindkraftverk. Det vises til fylkeskommunens notat for en utdypning av feil og mangler i behandlingen etter KU-regelverket.

Konsesjonsvilkårene må endres

Dersom klagen ikke tas til følge i sin helhet, slik at saken må behandles på nytt, påklager kommunen konsesjonsvilkår nummer 5, 17 og 18, med begrunnelsen nedenfor.

Konsesjonsvilkår nummer 5 omhandler nedleggelse. Når turbinleverandør går konkurs vil utbygger eller den som drifter et vindkraftanlegg ikke lenger få tak i deler/reservedeler. Dette kan påvirke driften svært negativt, og det kan skje i hele utbyggings- og driftsfasen. Nå skjedde det for leverandøren Senvion før turbinene var

levert til Vardafjell. Men det kunne like godt ha skjedd noe senere. I Egersund får de nå ikke tak i reservedeler til sine Senvion-turbiner.

Konsesjonsvilkåret om nedleggelse sikrer ikke på noen måte slike uforutsette hendelser. Det forutsetter også at driften går knirkefritt fra år 12 til år 25. Vilkåret må endres slik at det faktisk sikrer fjerning av anlegg og tilbakeføring av området til sin naturlige tilstand, før videre inngrep eller etablering av turbiner skjer. Per i dag er det grunneierne som ev. sitter igjen med hele ansvaret, dersom utbygger ikke kan fremskaffe nødvendige midler. Grunneieren har imidlertid ikke forpliktet seg til å sette av midler til dette. NVE har ikke belyst dette som en mulig negativ samfunnskonsekvens for både grunneierne, og for natur- og friluftsområdet. Hele tillatelsen baserer seg på at området kun midlertidig endres for energiproduksjon. Det mangler også en frist for tilbakeføring etter endt konsesjonstid, som også må legges inn i vilkår 5.

I konsesjonsvilkårene for Vardafjell vindkraftverk står det i konsesjonsvilkår nummer 17, første ledd:

Støynivået ved bygninger med støyfølsom bruk bør ikke overstige Lden 45 dBA. Dersom det vurderes som nødvendig for vindkraftverkets realiserbarhet at støynivået overstiger Lden 45 dBA ved bygninger med støyfølsom bruk, skal detaljplanen omfatte aktuelle tiltak for å avbøte virkninger ved disse bygningene. Dersom konsesjonær mener at bygninger med støynivå over Lden 45 dBA ikke har støyfølsom bruk, skal dette dokumenteres i detaljplanen.

Sandnes kommune har tidligere påpekt det uheldige ved formuleringen «bør ikke overskride» og setningen med «vindkraftverkets realiserbarhet». Vilkåret åpner for en fleksibilitet i håndhevingen av de støygrensene og hensynene, som nettopp skal sikres av støyretningslinjen.

Sandnes kommune viser til [brev fra OED 20.12.18](#) vedrørende klagesak på Oddeheia og Bjelkeberg vindkraftverk i Birkenes kommune. I punkt 3.6 Støy skriver OED på side 8:

NVE har satt et vilkår som synes å tillate at støynivået kan overskride grensen på Lden 45 dBA – "dersom det vurderes som nødvendig for vindkraftverkets realiserbarhet". Etter departementets mening er ikke dette et tilfredsstillende vilkår når det gjelder støyvirkninger.

[...] Departementet presiserer at dette fastsettes som et ufravikelig konsesjonsvilkår. NVEs vilkår må endres dersom konsesjonen stadfestes.

Sandnes kommune mener på denne bakgrunn at konsesjonsvilkår nummer 17 for Vardafjell vindkraftverk må endres til

lyde:

Støynivået ved bygninger med støyfølsom bruk skal ikke overstige Lden 45 dBA. Dersom konsesjonær mener at bygninger med støynivå over Lden 45 dBA ikke har støyfølsom bruk, skal dette dokumenteres i detaljplanen.

Det skal gjennomføres supplerende støyberegninger etter metode NORD 2000 når endelig utbyggingsløsning foreligger. Beregningene skal oversendes NVE i tilknytning til detaljplan. Usikkerheten knyttet til støyberegningene skal behandles særskilt, herunder konsekvensene av vindskygge. Dersom det blir gitt konsesjon til Sandnes vindkraftverk, må det tas hensyn til dette i beregningene.

Sandnes kommune påpeker også at konsesjonsvilkår nummer 18 om skyggekast inneholder en formulering med «bør ikke overskride. [...]» og «anleggets realiserbarhet». Også dette vilkåret må endres slik at første ledd lyder:

Omfanget av skyggekast ved bygninger med skyggekastfølsom bruk skal ikke overstige åtte timer faktisk skyggekast per år eller teoretisk skyggekast over 30 timer per år og/eller 30 minutter per dag. Konsesjonær skal legge frem dokumentasjon på hvilke bygninger som har skyggekastfølsom bruk.

MTA-planen må da også endres for å imøtekomme den nye formuleringen i konsesjonskravet. Sandnes kommune vil forøvrig vise til brev fra kommuneoverlegen i Sandnes vedrørende dette, datert 18.09.19.

Sandnes kommune gjør oppmerksom på at dersom dagens konsesjonsvilkår blir stående, vil kommunen klage disse inn for OED, med henvisning til støyretningslinjen med veileder, og OEDs brev av 20.12.18 vedrørende klagesak på Oddeheia og Bjelkeberg vindkraftverk i Birkenes kommune.

Avsluttende kommentar.

Kommunen mener at konsesjonsvilkårene nummer 5, 17 og 18 må endres iht. våre vurderinger, før øvrige deler av klagen behandles.

Kommunen ber om en snarlig tilbakemelding på klagen.

Med vennlig hilsen

Bodil Sivertsen
rådmann

Dette dokumentet er elektronisk produsert og krever ikke signatur.

Vedlegg:

Vedlegg 1 Støy skyggekast og folkehelse

Kopi:

Det kongelige Olje- og energidepartement